

ОСВІТНЄ ПАРТНЕРСТВО – НЕОБХІДНА УМОВА ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ У ЗАКЛАДАХ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Аспірант А.Л. Зінченко

Криворізький державний педагогічний університет, м. Кривий ріг.

Директор¹, ст. викладач² С.М. Зінченко

¹Регіональний центр моніторингу освіти та соціального партнерства
Нікопольського факультету УДУНТ

²Кафедра теорії, технології та автоматизації металургійних процесів
Нікопольський факультет УДУНТ, м. Нікополь, Україна

В умовах розвитку ринкової економіки та жорсткої конкуренції між українськими підприємствами набуває актуальності проблема якісної професійної підготовки випускників закладів фахової передвищої освіти у відповідності до сучасного рівня менеджменту. У теперішній час освітнє партнерство стає об'єктивно необхідною умовою підготовки студентів, якість яких задовольняло б умовам роботодавців.

Вивчення наукових праць дослідників щодо освітнього партнерства у передвищій освіті дає нам право стверджувати, що:

- освітнє партнерство – це цілеспрямований, організований процес у суспільстві, плідна співпраця, у результаті якого усі його учасники одержують позитивні результати.
- освітнє партнерство – соціальне явище, яке характеризується реалізацією зв'язків студентів, викладачів закладів передвищої освіти з роботодавцями.

На нашу думку, освітнє партнерство у закладі передвищої освіти розуміємо, як системне явище, що відтворює ознаки соціальної та освітньої систем, базується на досвіді соціальної, соціально-психологічної, міжособистісної взаємодії. Освітнє партнерство у фаховому передвищому закладі представляє собою багатофункціональний процес, який складається з: соціального партнерства; педагогічного партнерства; науково-методичного партнерства; наукового партнерства; соціокультурного партнерства; інформаційного партнерства.

Серед науковців існують різноманітні підходи, неоднозначні трактування наукової дефініції «партнерство». Різноманіття підходів до визначення партнерства в галузі освіти пояснюється як неоднозначністю в трактуванні самої категорії «партнерство» («мережа», «співпраця», «координація» і «довіра») (табл. 1).

Партнерство як характеристика соціальної взаємодії досліджувалася філософами у межах соціально-філософських і соціологічних теорій і концепцій (Ж.-П. Сартр, Ю. Хабермас, К. Ясперс та ін.).

Таблиця 1 – Різноманітні підходи до трактування наукової дефініції «партнерство»

№	Прізвища дослідника, назва роботи	Трактування
1	G. Haynes., S. Lynch Haynes G., Lynch S. Local partnerships: blowing in the wind of national policy changes. British Educational Research Journal. 2012.	Інтенціональне партнерство (intentional partnership) — партнерство як умова становлення професійної педагогічної ідентичності педагогів
2	G. Haynes., S. Lynch Haynes G., Lynch S. Local partnerships: blowing in the wind of national policy changes. British Educational Research Journal. 2012.	Встановлене партнерство (enacted partnership) і узгоджене партнерство (negotiated partnership) — партнерство як необхідність формального відповідності зовнішніх умов («зверху — вниз») і партнерство як узгодження інтересів, реалізація ініціатив та інтеграція ресурсів («знизу — вгору»)
3	J. Dhillon Dhillon J.K. The role of social capital in sustaining partnership. British Educational Research Journal. 2009. Vol. 35. № 5. P. 687—704.	Філантропічне партнерство (philantropical partnership), транзакційне партнерство (transactional partnership), інтегративне партнерство (integrative partnership) — партнерство, в яких стратегічна цінність співпраці зростає від помірної до значної
4	J. Dhillon Dhillon J.K. The role of social capital in sustaining partnership. British Educational Research Journal. 2009. Vol. 35. № 5. P. 687—704.	Вимушене партнерство (compulsory partnership) — партнерство, що створюється при зовнішньому фінансуванні під тиском адміністративного ресурсу
5	McLaughlin C., Black-Hawkins K. McLaughlin C., Black-Hawkins K. School–university partnerships for educational research — distinctions, dilemmas and challenges. Curriculum Journal. 2007. Vol. 18. № 3. P. 327—341	Комплементарне партнерство (complementary partnership) — реалізація двох напрямків досліджень в умовах обмеженої взаємодії
6	A. Cardini Cardini A. An analysis of the rhetoric and practice of educational partnerships in the UK: an arena of complexities, tensions and power. Journal of Education Policy. 2006. Vol. 21. № 4. P. 393—415.	Партнерство-послуга (service partnership) — збереження традиційного розподілу ролей навчального закладу і підприємств (забезпечення дослідницької підготовки, навчальний заклад як дослідницька база, домінування одного напрямку і плану досліджень);

На думку філософів М. Бахтіна, С. Жданенка, партнерська взаємодія виступає як безупинний процес, стадіями якого виступають: діалог, згода або консенсус та практична діяльність; єдність цих стадій утворюють безперервний цикл партнерської взаємодії.

З позиції психології визначено феномен «партнерство» та основні підходи до цієї проблеми дослідниками Г. Костюком, О. Леонтьєвим та ін. На думку дослідника Д. Міля, «партнерство» – гарант продуктивних стосунків між людьми, одним із способів вирішення проблем, а також психологічний показник рівня особистісного і професійного зростання людини. Вчені Г. Андрєєва, М. Боришевський стверджували, що «партнерство» є важливою умовою соціалізації, професіоналізації та індивідуалізації суб'єкта діяльності навчального закладу при підготовці висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців.

Вперше основні напрями та тенденції освітнього партнерства вчений А. Cardini (Великобританія) показав, що партнерство є складним і суперечливим соціальним феноменом, К. Black-Hawkins (Великобританія) довів необхідність узгодження та збереження цінностей і традицій академічних культур навчальних закладів як умову становлення нової культури партнерства в освіті, V. Baumfield (Великобританія) обґрунтував теоретичний підхід до проведення партнерства та оцінювання його результатів.

Висновки

Стосовно до системи передвищої освіти гострота проблеми освітнього партнерства виражається в тому, що існують суперечності між якістю підготовки студентами фахової передвищої освіти і сучасними потребами виробництва. Зокрема за оцінкою багатьох дослідників, якість освіти не завжди відповідає цим потребам (Н. Абашкіної, Х. Беннера, Я. Канакіна, Г. Грунера, Є. Терещенкова та ін.), так як розвиток закладів передвищої освіти відстає від темпів розвитку сучасної економіки та виробництва, а також внаслідок нерозвиненості освітнього партнерства. Роботи дослідників дозволили ознайомитися з важливими сторонами проблеми освітнього партнерства як показника якості освіти, професійної підготовки випускників та виявити перспективи їх вирішення. Ця педагогічна проблема залишається недостатньо дослідженою, що зумовлює необхідність глибшого її вивчення.

Посилання

1. Haynes G., Lynch S. Local partnerships: blowing in the wind of national policy changes. *British Educational Research Journal*. 2012.
2. Dhillon J.K. The role of social capital in sustaining partnership. *British Educational Research Journal*. 2009. Vol. 35. № 5. P. 687—704.
3. McLaughlin C., Black-Hawkins K. School–university partnerships for educational research — distinctions, dilemmas and challenges. *Curriculum Journal*. 2007. Vol. 18. № 3. P. 327—341

4. Cardini A. An analysis of the rhetoric and practice of educational partnerships in the UK: an arena of complexities, tensions and power. *Journal of Education Policy*. 2006. Vol. 21. № 4. P. 393—415.
5. Baumfield, V., Butterworth M. Creating and translating knowledge about teaching and learning in collaborative school–university research partnerships: an analysis of what is exchanged across the partnerships, by whom and how. *Teachers and Teaching: Theory and Practice*. 2007. Vol. 13, No 4. P. 411–427. (in English)
6. Абашкіна Н.В. Принципи розвитку професійної освіти в Німеччині: монографія. Київ: Вища школа, 1998. 207 с.

DEFENCE EDUCATION TRANSFORMATION (LANGUAGE ASPECT)

*Prof.¹, Doctor of Pedagogy Sciences, I.A. Ivanchenko
Assistant Head of the Dep². N.Y. Bilonozhko*

¹Department of Fundamental Sciences

²Department for Quality Assurance in Educational Activities and Higher Education
Military Academy (Odesa), Odesa, Ukraine.

Today, Ukraine's movement towards NATO membership has become a more urgent priority for our state. We want to emphasize that much has already been done, but there are still many plans that need to be implemented to achieve this goal. Of course, membership cannot be obtained in one day, week, month. This is painstaking work for many years with the involvement of various spheres of life. Thus, obtaining NATO membership is a pass to new, modern standards and opportunities for our state.

Ukrainian researchers were engaged in solving problems regarding constant changes in the field of military education, namely: O. Bondar, L. Hrynevych, V. Hrynevych, V. Yagupov, Y. Prykhodko, A. Kamenev and others. Among foreign researchers, the following figures can be identified who carried out scientific research on the development of military education through military psychology and pedagogy – these are G. Annena, J. Taskalio, T. Saati, A. Taijnman and others.

From the above, we conclude that military education has undergone and continues suffering a number of transformations. The principles of training were revised, measures were taken to reorganize military educational institutions, the transformation of higher military education into new rails - which caused the transition to new quantitative parameters in military education.